

Dat allereerste Pinksterfeest moet toch wel een heel bijzondere ervaring zijn geweest! Zowel voor de leerlingen die het ondergingen als voor de toehoorders die getuigen waren van de directe uitwerking ervan. Dan is óns feest toch tamelijk saai en weinig spraakmakend, zou je zeggen! Toch suggereren de Schriftlezingen dat de werkelijkheid anders is. De zending van de heilige Geest is namelijk nog even actueel als toen.

Zoals de leerlingen eertijds zijn ook wij *“op dezelfde plaats bijeen.”* Wij vieren Pinksteren echter niet alleen ter herinnering van het historische gebeuren, lang geleden, zoals het ons in de Schrift is overgeleverd. Wat we vieren geschiedt ook daadwerkelijk aan ons op deze plaats door de lezing zelf van het gebeurde. We hoorden Jezus tot zijn apostelen zeggen dat de heilige Geest, die de Vader in zijn Naam zou zenden, hen *“alles zal leren en u alles in herinnering brengen wat Ik u heb gezegd.”* Die woorden zijn ook voor ons bestemd. Ze zijn geen doods journalistiek verslag van een voorbije gebeurtenis, maar ze brengen ons in onmiddellijk contact met de levende Heer. Die woorden zijn geladen met een kracht die de tand van de tijd niet heeft kunnen aantasten. Door ze ons te herinneren, dat wil zeggen: ze tot ons toe te laten, ze ons eigen te maken, er ons door te laten inspireren en in de waarheid ervan te geloven, komen ze in ons hart tot leven. Zo worden ook wij vervuld van de heilige Geest die ons die woorden doet herinneren.

We vieren dus op dit Pinksterfeest de komst van de heilige Geest. Weliswaar zonder de bijkomende verschijnselen van hevige wind en *“iets dat op vuur geleek en dat zich, in tongen verdeeld, op ieder van hen neerzette.”* Maar we bevinden ons in deze kerk, die we ter ere van God hebben gebouwd en ware vele vurige tongen in de vorm van kaarsenvlammen ons omgeven. Maar dat is slechts de buitenkant. Bij ons doopsel hebben wij de heilige Geest reeds ontvangen in ons binnenste. We hoorden het Paulus zeggen: *“Gij hebt een geest van kindschap ontvangen, die ons doet uitroepen: Abba, Vader! De Geest zelf bevestigt het getuigenis van onze geest, dat wij kinderen zijn van God.”*

De heilige Geest is een groot mysterie. Ze is een verbindende kracht die in ons woont en werkt. Jezus noemt haar *“de Helper.”* In het Grieks staat er: Parakleet. Dat betekent naast helper ook: trooster, en: pleitbezorger, alsook: hij die voor iemand bidt. In het verhaal van het eerste Pinksterfeest kon je horen wat de effecten waren van die Geestkracht. Bange mensen begonnen ineens in alle talen van de toenmalige wereld van Gods grote daden te getuigen. Met een overtuiging die de toehoorders versteld deed staan van verbazing en verwondering.

Hoe kunnen wij diezelfde Geestkracht ervaren? Jezus reikt ons het antwoord op deze vraag: *“Als je Mij liefhebt, zul je mijn geboden onderhouden. Dan zal de Vader op mijn gebed je een andere Helper geven om voor altijd bij je te blijven.”* De heilige Geest die wij bij ons doopsel ontvingen moet als het ware geactiveerd worden. En dat geschiedt door de liefde.

Even een triviale vergelijking: op menig elektronisch apparaat zit een standby-modus: een automatische uitschakeling van functies als het apparaat langere tijd niet gebruikt wordt. Bij

ons, gelovigen, gebeurt ook zo iets wat betreft de werking van de Geest. Als wij niet goed functioneren dan gaat de heilige Geest in de standby-modus, schakelt Hij als het ware uit. Paulus noemt dat niet-functioneren zoveel als: leven volgens het vlees. Wat bedoelt hij daarmee? Wel, hij verklaart zich nader: leven volgens het vlees is hetzelfde als de praktijken van de zelfzucht volgen. En wat zelfzucht, egoïsme is, weten we allemaal en hoef ik hier niet nader te verklaren. Het zijn de hartstochten en begeerten die louter ons ego dienen, maar schade brengen aan onze naasten en aan de schepping.

De heilige Geest wordt in ons gereactiveerd door de liefde. Dat wil zeggen door ons in te zetten voor het leven en welzijn van de ander, in plaats van onszelf tot het centrum van het universum te maken. Wat liefde is heeft Jezus ons voorgeleefd. Hijzelf getuigde dat er geen groter liefde bestaat dan je leven te geven voor de ander, onvoorwaardelijk en zonder eigenbelang. Welnu, dat is precies wat Hij gedaan heeft toen Hij stierf aan het kruis als getuigenis van zijn ultieme liefde voor God en mens. Hij zegt het in het evangelie zo: *“Als iemand Mij liefheeft zal hij mijn woord onderhouden. Mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en verblijf bij Hem nemen.”* De kracht van de Geest is dus de liefdesgemeenschap die God, Vader en Zoon, met ieder van ons aangaat die bereid is om af te zien van de zelfzucht.

De werking van de heilige Geest kunnen wij in onszelf gewaar worden. De apostel Paulus somt een hele reeks van vruchten op die ons leven kunnen sieren wanneer we ruimte geven aan de Geest van God. Hier zijn ze: *“liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtheid, zelfbeheersing.”* (Gal. 5, 22). Aan de vruchten ken je een boom: zo herken je aan deze vruchten de heilige Geest. Als de God van liefde, Vader, Zoon en Geest ons bewonen, verblijf bij ons nemen, dan worden wij van dag tot dag omgevormd door de levenskracht die in ons is.

We hebben dit zojuist met die eeuwenoude woorden van de sequentia bezongen. Daar wordt de heilige Geest persoonlijk aangesproken als vader van de armen en gever van gaven en het licht van de harten. Die Geest wast wat in ons binnenste bezoedeld is en besproeit wat in ons is verdord. De Geest geneest wat in ons is gewond; maakt weer zacht wat is verstard. Koestert wat is verkild, leidt wat is afgedwaald.

Pinksteren is voor ons dus geen hevige wind met hemels vuurwerk, maar de werking van de zachte kracht van de liefde van Gods heilige Geest in ons. Het is een kracht die, volgens Paulus, zelfs ons dode lichaam weer levend zal maken. Maar tot die tijd is ze in ons werkzaam om onze gebrokenheid te helen. Komt ze onze zwakheid te hulp. En bidt ze in ons. *“Want zelf weten wij niet hoe wij moeten bidden, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.”* (Rom. 8, 26). Zo worden wij vandaag vervuld met de heilige Geest en is het aan ons om in ons dagelijkse leven levende getuigen te worden van Gods grote daden. Amen.